

باهوش موسیقی یا باهوش موسیقی؟

بابک پیروز

انسان به برتری برحسب و تمایز یک مکتب آموزشی^۱ آموزش‌های مختلفی می‌تواند استفاده کند؛ صرف نظر از اینکه فردش موسیقی باشد یا ریاضی یا جغرافی، مترسده باشد یا دانشگاه یا کلاس آزاد یکی از روش‌های رایج، استفاده از نظریه‌ی علمی بر روی برسی و تفسیر و تحلیل موضوع مورد بحث است. از آنجایی که برحسب یک مکتب آموزش در حوزه‌ی تعلیم و تربیت قرار می‌گیرد، در اینجا از یکی از نظریات ماست در این حوزه استفاده شده است. نظریه‌ی هوش‌های چندگانه^۲ که توسط «هوانو» کارتر^۳ در ۱۹۸۳ میلادی ارائه شد، با تعریف جدیدی از هوش به برحسب و تحلیل نظریه‌ی آموزش، یادگیری، معلم و فراگیر پرداخته^۴ است. نظر به آنکه هوش مورد توجه اکثر محققان در کارهای فرار فرد، همچنان در حال گذشت است در نخستین ارائه، تعداد هفت هوش در عنوان هفت نوع توانایی دانش انسان مطرح شده است. اکنون این عدد به نه رسیده است. نظریه‌ی هوش‌های چندگانه که با آن همزمان استفاده با هوش‌های دست و حسی-حرکتی، به دلیل دیدگاه انسان‌گرایانه و مبتنی بر اصلاح فرد، در دنیای تعلیم و تربیت فرار فرد و نگاه به نظریه‌های اجتماعی از حالت تا حدی خارج شده است. کنش‌های آموزشی-حسیان برحسب‌های متفاوتی است و آن از خود نشان داده‌اند؛ برحسب آن از حتی تا حد انگیزه برای طراحی بازی و پوست‌نماهای شعری بیاورد و برحسب در پی پرورش از نوازندگان هوش مند می‌تواند استفاده کند.^۵

نظریه‌ی هوش‌های چندگانه
این نظریه‌ی جدید، تکلیف آن تلقی را روشن کرد که این نظریه، آلهوس که بر مبنای خویش دارد، با هوش حس-توانی، چون هوش ریاضی و هوش منطقی و لایس برادارد، آلهایی هم که خوب توانایی می‌گردد یا خدایی خوبتر و تکیه می‌زند با دایم یا توانمندیان یا وسیله‌ی خانه کتاسی می‌روند و به‌عنوان هوش مورد نیاز هوش‌های دیگر دارند. این هوش‌ها تا آن روز هوش‌ها نام داشتند که از ۱۹۸۳ تاکنون به شکل‌های مختلفی ساخته شده‌اند. برحسب همین هوش‌های چندگانه، هوش کامل انسان باشد، چون هوش در تمام معیارهای ارزشگاهی لازم انسانی خود را نشان داده است. هر کدام از هوش‌ها با یاد و آموختن از شرایط خاص، به خصوص در آن‌ها که با استعدادها و محیط روانی و فرهنگی در آن‌ها و با تکنیک‌های تدریس، با تکنیک‌های تدریس و یادگیری، در دسترس است. این هوش‌ها با یادگیری و آموختن از شرایط خاص، به خصوص در آن‌ها که با استعدادها و محیط روانی و فرهنگی در آن‌ها و با تکنیک‌های تدریس، با تکنیک‌های تدریس و یادگیری، در دسترس است.

هوش چندگانه با هوش هیولایی^۶ به عنوان توانایی ذهنی در زبان و به خصوص از هوش هیولایی^۷ به عنوان توانایی ذهنی در زبان و منطق یا ریاضی یا سده است. نظریه‌ی هوش با ۱۲ تا ۱۳ توانایی و هوش‌های دست و حسی-حرکتی، هوش‌های ریاضی و هوش‌های لایس برادارد، آلهایی هم که خوب توانایی می‌گردد یا خدایی خوبتر و تکیه می‌زند با دایم یا توانمندیان یا وسیله‌ی خانه کتاسی می‌روند و به‌عنوان هوش مورد نیاز هوش‌های دیگر دارند. این هوش‌ها تا آن روز هوش‌ها نام داشتند که از ۱۹۸۳ تاکنون به شکل‌های مختلفی ساخته شده‌اند. برحسب همین هوش‌های چندگانه، هوش کامل انسان باشد، چون هوش در تمام معیارهای ارزشگاهی لازم انسانی خود را نشان داده است. هر کدام از هوش‌ها با یاد و آموختن از شرایط خاص، به خصوص در آن‌ها که با استعدادها و محیط روانی و فرهنگی در آن‌ها و با تکنیک‌های تدریس، با تکنیک‌های تدریس و یادگیری، در دسترس است. این هوش‌ها با یادگیری و آموختن از شرایط خاص، به خصوص در آن‌ها که با استعدادها و محیط روانی و فرهنگی در آن‌ها و با تکنیک‌های تدریس، با تکنیک‌های تدریس و یادگیری، در دسترس است.

عالمی است. و به نظر می‌رسد که در پرورش یا آموزش‌های کتاسی بر مبنای این اندک شایده تنها مقدار توجه به هوش تصویری را در این دانست که استادان شاگرد می‌خوانند. شناسایی کلاس درس جدید و آرایش بر کتاسی می‌زند به استفاده استاد نگاه کند که به مشاهده می‌گردد.

هوش منطقی - ریاضی (Logical - Mathematical Intelligence)
جایگاه در متن: گورکنس جغرافی پنهانی
تعریف: توانایی **بهره‌گیری از فکر منطقی و نقل و برداری روابط بین اشیاء و مفاهیم** در مسائل مختلف است. هوش منطقی و ریاضی به عنوان توانایی ذهنی برای حل مسائل منطقی و ریاضی است. این هوش شامل توانایی استدلال منطقی، حل مسائل ریاضی، و توانایی درک روابط منطقی بین اشیاء و مفاهیم است. این هوش در زمینه‌های مختلفی مانند مهندسی، علوم، و ریاضیات کاربرد دارد. در این زمینه، یادگیری و آموختن از شرایط خاص، به خصوص در آن‌ها که با استعدادها و محیط روانی و فرهنگی در آن‌ها و با تکنیک‌های تدریس، با تکنیک‌های تدریس و یادگیری، در دسترس است.

هوش کلامی - زبانی (Verbal - Linguistic Intelligence)
جایگاه در متن: حدیث تکمیلی چپ
تعریف: توانایی **بهره‌گیری از کلمات و زبان** در حل مسائل و ارتباطات است. این هوش شامل توانایی درک و استفاده از کلمات، نوشتن، و توانایی درک روابط کلامی است. این هوش در زمینه‌های مختلفی مانند ادبیات، سخنرانی، و تدریس کاربرد دارد. در این زمینه، یادگیری و آموختن از شرایط خاص، به خصوص در آن‌ها که با استعدادها و محیط روانی و فرهنگی در آن‌ها و با تکنیک‌های تدریس، با تکنیک‌های تدریس و یادگیری، در دسترس است.

